

Utförde Muhammad (fred vare med honom) mirakel?

Utförde Muhammad (fred vare med honom) mirakel?

Av Hesham Azmy Ett av de mest använda argumenten av kristna missionärer och polemiker emot profeten Muhammads (fred vare med honom) trovärdighet är att han inte utförde fysiska mirakel under sin mission, så han kan inte ha varit en sann profet skickad av Allah (swt).

De brukar göra anspråk på att Koranen fastslår att han (fred vare med honom) inte utförde mirakel och citerar Koranverser för att bevisa sin ståndpunkt, som den följande, ““De svär högtidliga eder vid Gud att om de fick ett tecken skulle de sannerligen tro på det. Säg: ““Gud ensam råder över tecken och under.““ Men vad kan få er att inse att de inte skulle tro även om de fick (ett tecken).““

Koranen 6:109

““...och de säger: ““Vi kommer inte att tro dig förrän du låter en källa springa fram ur marken åt oss, eller (visar dig äga) en trädgård med dadelpalmer och druvor och låter porlande bäckar rinna upp i dess mitt, eller förmår himlen att stöta ned över oss i stycken — som du har sagt skall ske — eller gör så att Gud och änglarna stiger upp till himlen — men vi kommer inte att tro på din uppstigning till himlen om du inte för med dig därifrån till oss en skrift som vi kan läsa!““

Säg: ““Stor är min Herre i Sin härlighet! Är jag inte en dödlig människa, ett sändebud?““
Koranen 17:90-93 Och andra.

Enligt deras åsikt är dessa verser och liknande bevis för att Muhammad (fred vare med honom) brukade utföra mirakel när han blev utmanad av icke troende, men istället brukade han säga, ““Sannerligen är alla tecken i Allahs kraft““ och ““Jag är bara en man, en budbärare““. Denna attityd, enligt deras logik, antyder att han var oförmögen att utföra mirakel och följaktligen så var han inte en sann profet.

Svaret till dessa vanliga argument innehåller följande punkter:

- Utförande av mirakel bevisar inte nödvändigtvis profetskap.
- Enligt polemikernas metodologi så utförde Jesus (fred vare med honom) inte mirakel.
- Koranen bevittnar att Muhammad (fred vare med honom) utförde mirakel.
- Profeten Muhammads (fred vare med honom) mirakel.

Utförande av mirakel är inte nödvändigt för att bevisa profetskap.

Enligt nuvarande Nya Testamentet så är utförande av mirakel inte nödvändigt för att bevisa profetskap. Tex Johannes Döparen (fred vare med honom) vars profetskap etablerats bland kristna, utförde aldrig ett enda mirakel.

““Johannes utförde inte något mirakel““ (NT, Johannes 10:41)

““...alla ser Johannes som en profet““. (NT, Matteus 21:26)

När Jesus (fred vare med honom) tillfrågades om honom sa han, ““och är mer än en profet““ (NT, Matteus 11:9). Så Johannes Döparen som var mer än en profet utförde inte mirakel trots det faktum att hans profetskap inte är kontroversiellt bland kristna. Så argumentet att Muhammad (fred vare med honom) inte kan vara en sann profet eftersom han inte utförde mirakel kan motbevisas av den kristna heliga skriften.

Enligt polemikernas metodologi så utförde Jesus (fred vare med honom) inte mirakel

I de koraniska verserna som flitigt citeras av missionärerna för att ge stöd åt att Muhammad (fred vare med honom) inte utförde mirakel, kan vi läsa hur de otroende utmanar profeten (fred vare med honom) att utföra ett mirakel, men han vägrade och sade, ““Allah tecken är i Guds makt““ och ““Jag är dock bara en man, en budbärare““. Detta pga av att profeten inte måste utföra mirakel när han ombeds om det som en utmaning eller utifrån förlöjligande. Jesus (fred vare med honom) gjorde också detsamma, som vi kan läsa i NT,

““Fariseerna kom ut och började diskutera med honom. För att sätta honom på prov bad de honom om ett tecken från himlen. Jesus suckade djupt och sade: ““Varför vill detta släkte ha ett tecken? Sannerligen om detta släkte skall få något tecken.““ (NT, Markus 8 :11-12)

Fariseerna ville ha ett mirakel som en test, men han varken visade dem ett mirakel, och berättade inte heller om något tidigare mirakel. Dessutom sade han, ““Sannerligen om detta släkte skall få något tecken““;, antyder att han inte skulle utföra något mirakel.

I JFB:s kommentarer står det,

““Sökande av honom ett tecken från himlen, frestande honom, inte för att de önskade få ett bevis för deras övertygelse, utan för att de hoppades att snärja honom. (Robert Jamieson, A.R. Fausset och David Brown Commentary

Critical and Explanatory on the Whole Bible).

I Matthew Henrys kommentar står det,

”Kristus vägrade att svara på deras krav. Om de inte önskar bli övertygade, så blir de inte det.” (Matthew Henrys Concise Commentary on the Whole Bible).

Ett annat exempel,

”När Herodes såg Jesus blev han mycket glad. Han hade länge velat träffa honom eftersom han hade hört talas om honom, och han hoppades få se honom utföra något tecken. Nu ställde han en mängd frågor till honom, men Jesus svarade inte. Översteprästerna och de skriftlärdade stod där och anklagade honom häftigt. Herodes och hans soldater fylldes då av förakt för honom och gjorde narr av honom genom att sätta på honom en praktfull mantel. Sedan skickade han honom tillbaka till Pilatus.” (NT, Lukas 23:8-11)

Jesus (fred vare med honom) framförde inget mirakel vid den tidpunkten, även om Herodes hoppades få se ett. För det mesta om han bevittnade något, brukade han tysta judarna och deras klagomål och brukade inte förlöjliga honom.

Ett tredje exempel,

”Männerna som bevakade Jesus slog honom och gjorde narr av honom. De band för ögonen på honom och sade: ”Visa nu att du är profet. Vem var det som slog dig? Och de öste glåpor över honom.” (NT, Lukas 22:63-65) (Se också Matteus 25:67-68 och Markus 14:65)

Eftersom deras förfrågan var utifrån förlöjligandets skimmer, så svarade Jesus (fred vare med honom) dem inte.

Fjärde exemplet,

”De som gick förbi smädade honom och skakade på huvudet och sade: ”Du som river ner templet och bygger upp det igen på tre dagar – hjälp dig själv nu, om du är Guds son, och stig ner från korset.” Översteprästerna, de skriftlärdade och de äldste gjorde också narr av honom och sade: ”Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Han är Israels kung, nu får han stiga ner från korset, så skall vi tro på honom. Han har satt sin lit till Gud. Nu får Gud rädda honom, om han bryr sig om honom. Han har ju sagt att han är Guds son.” På samma sätt blev han skymfad av rövare som var korsfästa tillsammans med honom.” (NT, Matteus 27:39-44) (Se också Markus 15:29-32 och Lukas 23:35-39)

Jesus (fred vare med honom) varken räddade sig själv eller tog sig ner från korset, trots att översteprästerna, skrivarna, de äldste, de som passerade förbi och även tjuvarna förtalade honom. Översteprästerna, skrivarna och de äldste sade: ”Låt honom nu komma ner från korset, och vi kommer att tro på honom.” Men han gjorde inte det eftersom deras orsak var förlöjligande.

Det femte exemplet,

”Då kom frestaren och sade till honom: ”Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd.” Jesus svarade: ”Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.” Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: ”Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: Han skall befalla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten.” Jesus sade till honom: ”Det står också skrivet: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov.” (NT, Matteus 4:3-7)

Djävulen frågade Jesus (fred vare med honom) att utföra två mirakel för att testa honom, men han vägrade. Dessutom vittnade han, ”Du skall inte fresta Herren din Gud.” För det är opassande för en profet att begära tecken från sin Herre.

I Peoples New Testament står det,

”Om du är Guds Son. Om; innebär ett tvekan eller kanske ett hån. Det är en listig vädjan till Kristus att utföra mirakel för att tillfredsställa hans hunger och för att visa hans makt. (Peoples New Testament, kommentar till Matteus 4:3).

I John Wesley's Bible Notes står det,

Vid varje ord som kommer ut ur Guds mun – Vilket betyder med vad än Gud beordrar för att upprätthålla honom. Därför är det inte nödvändigt att jag ska utföra mirakel för att göra bröd, utan antydning om min Faders vilja. (John Wesley's Bible Notes, kommentar till Matteus 4:4)

Sjätte exemplet:

”Jesus svarade: ”Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han har sänt. De sade: ”Vilket tecken vill du göra, så att vi kan se det och tro på dig? Vad kan du utföra? Våra fäder åt mannat i öknen, så som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.” (NT, Johannes 6:29-31)

Judarna frågade efter ett tecken men Jesus (fred vare med honom) visade dem inte eller hänvisade till ett tidigare. Utan tvärtom han gav ett svävande svar och ”Många av hans lärjungar som hörde honom tala sade: ”Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom? Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: ”Får det här er att vackla?” (NT, Johannes 6:60-61) Även flera av hans lärjungar lämnade honom; ”Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom.” (NT, Johannes 6:66)

Det sjunde exemplet,

”Judarna begär tecken och grekerna söker vishet, men vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst, en stötesten för judarna och en dårskap för hedningarna,” (NT, 1:a Korinterbrevet 1:22-23)

Judarna frågade lärjungarna att utföra mirakel som de brukade fråga Jesus (fred vare med honom). Paulus tillstod att de behövde ett tecken, men de predikade om den korsfäste Kristus antydande deras oförmåga att utföra mirakel.

Alla ovanstående exempel bevisar att Jesus (fred vare med honom) och lärjungarna varken utförde mirakel när de tillfrågades, inte heller hänvisade de till tidigare mirakel. Så om vi använder dessa verser för att göra anspråk på att Jesus (fred vare med honom) och lärjungarna inte kunde utföra mirakel, skulle kristna missionärer anklaga oss för trångsynthet, ytlighet och brist på förståelse. Dock drar de sig inte för att anta sådan slingrande metologi när det gäller Koranen för att framställa sina anspråk. Det är därför vi muslimer motsätter oss det kristna argumentet mot obefintligheten av profeten Muhammads (fred vare med honom) mirakel, speciellt hans mirakel som ges i Koranen och i autentiska hadither.

Koranen bekräftar:

Muhammad (fred vare med honom) utförde mirakel

Profeten Muhammads (fred vare med honom) mirakel finns nämnda i både Koranen och hadith. Koranen nämner dessa på flera ställen, tex kan vi läsa följande, ”Och ser de ett (Guds) tecken, skämtar de om det, och säger: ”Detta är uppenbarligen ingenting annat än trolldom!” Koranen 37:14-15 Imam Az-Zamkhshari skrev i sin kommentar gällande denna vers, ”Om de ser ett av Guds tydliga tecken så som delandet av månen, ”vänd det till hån” dvs överdriv i hånandet eller inbjud varandra till att förlöjliga det. (Tafsir-ul-Kashaf av imam Az-Zamakhshari, volym 3, sidan 337).

Imam Fakhr-ud-Deen Ar-Razi skrev,

”Det fjärde som givits av Gud den Högste om dem är att de säger, ”Detta är inte någonting annat än trolldom” dvs om de ser ett mirakel, förlöjligar de det för de tror att det är någon sorts trolleri. (At-tafsir-ul-Kabir av Fakhr-ud-Deen Ar-Razi, volym 26, sidan 128).

Imam Al-Baidawi skrev,

”Vad de ser är ett tecken” dvs ett mirakel som bevisar sanningshalten hos talaren. (Tafsir-ul-Baidawi sidan 590).

Al-Galalin skrev,

”När de ser ett tecken” dvs som delandet av månen. (Tafsir-ul-Galain sidan 424).

Ett annat exempel:

”Men även om (förnekarna av sanningen) fick se ett tecken, skulle de se bort och säga: ”Han förvänder ständigt synen på oss!” Koranen 54:2

Imam Az-Zamakhshari skrev,

När de såg flera på varandra följande mirakel och tecken sade de, ”Detta är (bara) fortlöpande magik” (Tafsir-ul-Kashaf, volym 4 sidan 308)

Al-Galalin skrev,

”ett tecken” dvs ett av hans (fred vare med honom) mirakel. (Tafsir-ul-Galalin sidan 508.

Tredje exemplet:

”Skall Gud vägleda dem som förnekar tron efter att ha antagit den och vittnat om Sändebudet i sanning (är Guds utsände) och som fått se klara bevis?” Koranen 3:86

Imam Az-Zamkhshari skrev,

”Klara tecken (på arabiska Al-Bayyat) är bevis från Koranen och andra mirakel med vilka profetskap etableras. (Tafsir-ul-Kashaf, volym 1 sidan 442).

Det arabiska ordet ”Al-Bayyat” återkommer ofta i Koranen och betyder mirakel, så som i 2:87, 2:253, 4:153, 5:110, 7:101, 10:13, 10:74, 16:44, 20:72, 40:28, 57:25, 64:6 och andra.

Fjärde exemplet:

”Vem är mer orättfärdig än den som finner på osanningar om Gud eller avvisar Hans budskap som lögn? Det skall förvisso inte gå syndarna väl i händer!” Koranen 6:21

Imam Al-Baidawi skrev,

”Eller förnekar Hans tecken” som att misstro Koranen och mirakel och kalla dem för trolldom. (Tafsir-ul-Baidawi, sidan 171).

Imam Az-Zamakhshari skrev,

De förenade två motsatta ståndpunkter: de uttalade lögner om Gud utan bevis och de misstrodde det som bevisats med bevis...fortsatte att misstro Koranen och mirakel, kallade dem för trolldom och trodde inte på profeten (fred vare med honom). (Tafsir-ul-Kashaf, volym 2, sidan 10).

Imam Ar-Razi skrev,

Den andra orsaken till deras misslyckande är deras misstro på Guds tecken som är deras misstro på Muhammads (fred vare med honom) mirakel och ogiltigförklara dem och deras förnekande av Koranen att vara en tydligt överväldigande mirakel. (At-tafsir-ul-Kabir, volym 12, sidan 181).

Det femte exemplet:

”När ett tecken (från Gud) når dem, säger de: ”Vi kommer inte att tro förrän vi får se detsamma som Guds sändebud (har tagit emot). Men Gud vet åt vem Han anförtror sina budskap. Förödmjukelse ska drabba dessa onda (människor när de ställs) inför Gud, och ett strängt straff väntar dem för deras onda anslag.” Koranen 6:124

Imam Ar-Razi skrev,

”När det kommer ett tecken till dem” dvs när ett överväldigande mirakel uppkommer för dem. (At-tafsir-ul-Kabir), volym 13, sidan 175).

Profeten Muhammads (fred vare med honom) mirakel

Imam An-Nawawi har i introduktionen till sin ”Kommentar till Sahih Muslim” att att profeten Muhamds (fred vare med honom) mirakel översteg 1200. Al-Baihaqi skriver i ”Al-Madkhal” att de uppgår till ettusen. Az-Zahidi nämner att han utförde tusentals av mirakel, och ända upp till tretusen. Många lärda har tagit itu med att sammanställa dessa, lärda som Abu Na’eem Al-Asbahani, Abu Bakr Al-Baihaqi och andra. I denna artikel så är inriktningen de mirakel som överförts genom kraftfulla autentiska kedjor av rapporter. Om målet vore att räkna upp alla mirakel som utförts av profeten (fred vare med honom) skulle de ta för mycket plats.

Den ypperlige traditionalisten Ibn-us-Salah har klassificerat Sahih (dvs kraftfullt autentiska) återberättelser enligt följande:

- Sahih som finns i både Al-Bukhari och Muslim
- Sahih som finns i Al-Bukhari, inte i Muslim
- Sahih som finns i Muslim, inte i Al-Bukhari

- Sahih enligt deras standard, men inte berättade av dem

- Sahih enligt Al-Bukhari standard, men inte berättad av honom

- Sahih enligt Muslims standard, men inte berättad av honom

- Sahih enligt andra traditionalister Det mesta av återberättelserna som citeras i denna artikel tillhör den första kategorin, vilken är den mest Sahih. Så det råder inget tvivel om deras sanningshalt.

Delandet av månen:

’’DEN (YTTERSTA) stunden kommer närmare och månen rämnar! Men även om (förnekarna av sanningen) fick se ett tecken, skulle de se bort och säga: ’’Han förvänder ständigt synen på oss!’’
Koranen 54:1-2

Imam Abul-A’la Al-Mawdudi skriver i sin kommentar,

I den här Suran har de otroende i Mecka blivit varnade för deras envishet som de hade antagit mot profetens (fred vare med honom) invitation. Det häpnadsväckande och underbara fenomenet av månens delning var en manifestationens tecken av sanningen att Återuppståndelsen, om vilken profeten (fred vare med honom) givit dem nyheter, kunde ske och att det hade närmat sig. Månens sfär hade delats i två delar framför deras ögon. De två delarna hade delat sig och glidit ifrån varandra så pass mycket att åskådarna såg att den ena delen hade visat sig på den ena sidan om berget och den andra på andra sidan av det. Sedan förenades de två snabbt. Detta var en manifestation i bevis att universum varken var evigt eller odödligt, det kunde avbrytas. Stora stjärnor och planeter kunde delas, upplösas i beståndsdelar, kollidera med varandra, och allt hade skildrats i Koranen i samband med beskrivningen av detaljer angående Återuppståndelsen och vad som kunde hända. Inte bara det – det var också ett förebud om att upplösningen av universum hade börjat och att tiden för Återuppståndelsen var nära förestående. Profeten (fred vare med honom) inbjöd människors uppmärksamhet till denna händelse med detta i tanken och bad dem notera det och bevittna det. Men de otroende beskrev det som en magisk illusion och höll fast vid deras förnekelse. För den envisheten har de blivit förebrådda i denna sura. (Mawdudis inledning till sura Al-Qamar).

Imam Ibn Kathir skrev i sin kommentar,

’’...och månen har blivit kluven’’. Detta var under Guds Budbärare (fred vare med honom) livstid som nämns i mutawatir berättelser med autentiska kedjor av rapporter. De står i Sahih med auktoritet av Ibn Mas’ood att han sade, ’’Fem ting har passerat, dvs röken, besegrandet av romarna, månens delning, Al-Batsha (besegrandet av de otroende i slaget vid Badr) och Al-Lizam (straffet). Om detta enas lärda, dvs delningen av månen skedde under profeten Muhammads (fred vare med honom) livstid och det var ett enastående mirakel. (Tafsir Ibn Kathir, volym 7, sidan 301).

Imam Az-Zamakhshari skrev i sin kommentar,

Delandet av månen är ett tecken för Guds Budbärare (fred vare med honom) och ett av hans bländande mirakel. Med auktoritet av Anas Ibn Malik ’’Folket i Mecka bad Guds apostel att visa dem ett mirakel. Så han visade dem månen som delades i två halv’’. Samma rapporteras med auktoritet av Ibn ’’Abbas och Ibn Mas’ood. Ibn ’’Abbas har sagt, ’’Den delade sig i två halv’’, en del flyttade sig och den andra stannade kvar.’’ Ibn Mas’ood har sagt, ’’Jag såg berget Hira mellan de två halvorna av månen.’’ Enligt en del människor betyder det att den kommer att dela sig på Återuppståndelsens Dag, men Hans säger, ’’Och om de ser ett tecken, vänder de sig bort och säger, detta är fortlöpande magi’’ bortförklarar det och detta är lämpligt för bortförklaring. I Reading of Huzaifah ’’wa qad inshaqqa al-qamar, dvs Timmen har närmat sig och delandet av månen, som ett tecken på dess närmande, skedde så som sagts, prinsen kommer och den som deklarerar hans ankomst har redan kommit. Med auktoritet av Huzaifah gav han ett tal i Mada’in och sade, ’’Skåda! Timmen har närmat sig och månen har delat sig under profetens tid!’’ (Tafsir-ul-Kashaf, volym 4 sidan 307)

Imam Al-Baidawi skrev,

Det rapporterades att de otroende bad Guds budbärare att visa dem ett tecken, så månen delades. De sades att det betyder att den kommer att delas på Återuppståndelsens Dag, men profeten gav stöd åt det faktum som kan läsas ’’wa qad inshaqqa al-qamar’’ dvs Timmen har närmat sig och delandet av månen, bland tecken på dess ankomst, har skett. (Tafsir-ul-Baidawi, sidan 701).

Kraffulla autentiska traditioner fastställer framträdandet av miraklet inför profeten Muhammad (fred vare med honom).

Berättat av Abdullah bin Masud: ’’Under profetens livstid delades månen i två delar och när det skedde sa profeten, ’’Bevittna (detta)’’ (Sahih Bukhari, volym 5, bok 56, nummer 830)

Berättat av Anas: ’’Folket i Mecka bad Guds apostel att visa dem ett mirakel, så han visade dem delandet av månen.’’ (Sahih Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 831)

Berättat av Ibn 'Abbas: 'Månen delades i två delar under profetens livstid.' (Sahih Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 832)

Berättat av Anas bin Malik: 'Folket i Mecka bad Guds apostel att visa dem ett mirakel. Så han visade dem månens delning i två halvor mellan vilka de såg berget Hira.' (Sahih Bukhari, volym 5, bok 58, nummer 208)

Berättat av 'Abdullah: 'Månen delades (i två delar) när vi var med profeten i Mina. Han sade, 'Var vittnen'. Sedan rörde sig en del av månen mot berget.' (Sahih Bukhari, volym 5, bok 58, nummer 209)

Berättat av 'Abdulla bin 'Abbas: 'Under Guds apostels livstid delades månen (till två olika platser).' (Sahih Bukhari, volym 5, bok 58, nummer 210)

Berättat av 'Abdullah: 'Månen delades (i två delar)'. (Sahih Bukhari, volym 5, bok 58, nummer 211)

Berättat av 'Abdullah: 'Fem ting har skett, dvs röken, besegrandet av romarna, delningen av månen, Al-basha (besegrandet av de otroende i slaget vid Badr) och Al-Lizam (straffet). (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 345)

Berättat av 'Abdullah: 'Fem ting har skett: Al-Lizam, besegrandet av romarna, det mäktiga greppet, delningen av månen och röken.' (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 350)

Berättat av Ibn Masud: 'Under Guds apostels livstid delades månen i två delar: en del stannade över berget, och den andra delen bortom berget. När det skedde så sade Guds apostel, 'Bevitna detta mirakel.' (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 387)

Berättat av 'Abdullah: 'Månen klyvdes när vi var i profetens sällskap, och blev till två delar. Profeten sade, 'Bevitna, bevitna (detta mirakel).' (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 388)

Berättat av Ibn Abbas: 'Månen klyvdes under profetens livstid.' (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 389)

Berättat av Anas: 'Folket i Mecka frågade profeten att visa dem ett tecken (mirakel). Så han visade dem (miraklet) av en kluven måne.' (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 390)

Berättat av Anas: 'Månen klyvdes i två delar'. (Sahih Bukhari, volym 6, bok 60, nummer 391)

'Abdullah sade att fem tecken hade (skett) tidigare (och hade bevisat profetens sanning): (insvepandet) av rök, det oundvikliga (Mecka-bornorna vid Badr) och (delandet) av månen. (Sahih Muslim, bok 39, nummer 6721)

Abu Ma'mar berättade med auktoritet av 'Abdullah att månen delades under Guds Budbärarens livstid (fred vare med honom) i två delar och att Gud Budbärare sade: Bär vittnesmål om detta. (Sahih Muslim, bok 39, nummer 6724)

Denna hadith har överförts med auktoritet av 'Abdullah b. Mas'ud (som sade): Vi var med Guds Budbärare (fred vare med honom) i Mina, och månen delades i två delar. En av dess delar fanns bakom berget och den andra delen fanns på sidan om berget. Guds Budbärare (fred vare med honom) sade till tols: Bär vittnesmål om detta. (Sahih, bok 39, nummer 6725)

'Abdullah b. Mas'ud berättade att månen delades i två delar under Guds budbärarens (fred vare med honom) livstid. Berget skymde en av dess delar och en del av den fanns ovanför berget och Guds Budbärare (fred vare med honom) sade: Bär vittnesmål om detta. (Sahih Muslim, bok 39, nummer 6726)

Anas berättade att folket i Mecka krävde av Guds Budbärare (fred vare med honom) att han skulle visa dem (några) tecken (mirakel) och han visade dem delningen av månen. Denna hadith har berättats på auktoritet av Anas genom andra kedjor av återberättare. (Sahih Muslim, bok 39, nummer 6728)

Anas berättade att månen delades i två delar och en hadith av Abu Dawud står det: 'Månen splittrades i två delar under Guds Budbärarens (fred vare med honom) livstid. (Sahih Muslim, bok 39, nummer 6729)

Ibn 'Abbas berättade att månen delades under Guds Budbärarens (fred vare med honom) livstid. (Sahih Muslim, bok 39, nummer 6730)

Alla dessa berättelser fastställer att miraklet skedde. Båda imamerna Al-Bukhari och Muslim har enats om detts auktoritet i deras sammanställningar av autentiska traditioner, och konsensus bland lärda har samma uppfattning. 'Isra' och 'Mi'raj' (Gud) i Sin härlighet, Han som under natten förde Sin tjänare från den heliga Moskén till

den fjärran böneplatsen, vars omgivningar Vi har välsignat, för att visa honom några av Våra tecken.’’
Koranen 17:1

’’Ja, hans såg honom ännu en gång vid lotusträdet (nära) den yttersta gränsen, intill (den ljuvliga) vilans lustgård; och lotusträdet badade (i ett bländande ljus). Han tog inte sina ögon (ifrån synen) och inte heller försökte han se mer än vad han såg; han fick ju se några av sin Herres största tecken.’’
Koranen 53:13-18 Dessa två Koranpassager refererar till den välsignade resan kallad Isra’ och Mi’rah, dvs Den Natliga resan till Al-Masjid Al-Aqsa (Aqsa moskén i Jerusalem) och Uppstigningen till Himlen. Detaljer om denna resa finns i autentiska berättelser som återgivits av imam Al-Bukhari och imam Muslim.

Berättat av Abu Dhar: Guds apostel sade. ’’Medan jag var i Mecka öppnades taket på mitt hus och Gabriel steg ner, öppnade mitt bröst, och tvättade det med ZamZam vatten. Han kom med en guldbricka full av visdom och tro och hällde det i mitt bröst, sedan stängde han det. Sedan tog han min hand och steg med mig till den närmaste himlen, när jag nådde den närmaste himlen, sa Gabriel till den som vaktade dörren till himlen, ’’Öppna (grinden).’’ Dörrvakten frågade, ’’Vem är det?’’ Gabriel svarade; ’’ Gabriel svarade, ’’ Gabriel’’ Han frågade, ’’ Har du någon med dig?’’ Gabriel svarade, ’’ Ja, Muhammad är med mig’’. Han frågade, ’’ Har han blivit kallad?’’ Gabriel sade, ’’ Ja’’. Så grinden öppnades och vi gick över den närmaste himlen och där såg vi en man som satt med några människor på sin högra sida och några på sin vänstra sida. När han tittade till skrattade han och när han tittade till vänster grät han. Sen sade han, ’’ Välkommen! Oh fromme profet och fromme son.’’ Jag frågade Gabriel, ’’ Vem är han?’’ Han svarade, ’’ Det är Adam och folket på hans höger och vänster sida är själar av hans ättlingar. De på hans högra sida är innevånare i Paradiset och de på hans vänstra sida är innevånare i Helvetet och när han tittar till höger så skrattar han och när han tittar till vänster så gråter han.’’

Sedan steg han med mig till den andra himlen och han (Gabriel) sa till dörrvakten, ’’ Öppna (dörren)’’. Dörrvakten sade till honom detsamma som dörrvakten i den första himlen hade sagt och han öppnade dörren.

Anas sade: ’’ Abu Dhar lade till att profeten mötte Adam, Idris, Moses, Jesus, och Abraham – han (Abu Dhar) nämnde inte i vilken himmel de fanns men han nämnde att han (profeten) mötte Adam i den närmaste himlen och Abraham i den sjätte himlen. Anas sade, ’’ När Gabriel tillsammans med profeten passerade förbi Idris, sa han, ’’ Välkommen! Oh fromme profet och fromme broder.’’ Profeten frågade, ’’ Vem är han?’’ Gabriel svarade, ’’ Det är Idris.’’ Profeten tillade ’’ Jag passerade förbi Moses och hans sade, ’’ Välkommen! Oh fromme profet och fromme broder.’’ Jag frågade Gabriel, ’’ Vem är han?’’ Gabriel svarade, ’’ Det är Moses.’’ Sedan passerade jag förbi Jesus och han sade, ’’ Välkommen! Oh fromme broder och fromme profet.’’ Jag frågade, ’’ Vem är han?’’ Gabriel svarade, ’’ Det är Jesus’’.

Sedan passerade jag förbi Abraham och han sade, ’’ Välkommen! Oh fromme profet och fromme son.’’ Jag frågade Gabriel, ’’ Vem är han?’’ Gabriel svarade, ’’ Det är Abraham’’. Profeten tillade, ’’ Sedan steg Gabriel med mig till en plats där jag hörde knarrande av pennor. ’’ Ibn Hazm och Anas bin Malik sade, Profeten sade, ’’ Sedan påbjöd Gud femtio böner för mina utövare och när jag återvände med denna order från Gud, passerade jag förbi Moses som frågade mig, ’’ Vad har Gud påbjudit dina utövare?’’ Jag svarade, ’’ Han har påbjudit femtio böner för dem.’’ Moses sade, ’’ Gå tillbaka till din Herre (och vädja om mindre) för dina utövare kommer inte att kunna klara av det.’’ (Så jag gick tillbaka till Gud och bad om mindre) och han minskade till hälften. När jag passerade Moses igen och berättade för honom om det sade han, ’’ Gå tillbaka till din Herre för dina utövare kommer inte att kunna klara av det.’’ Så jag återvände till Gud och bad om ännu mindre och hälften minskades. Jag passerade igen förbi Moses och han sa till mig, ’’ Återvänd till din Herre, för dina utövare kommer inte att klara av det. Så jag återvände till Gud och Han sade, ’’ Dessa är fem böner och de är (likvärdiga) med femtio (i belöning) för Mitt Ord ändras inte.’’ Jag återvände till Moses och han sa till mig att återigen gå tillbaka. Jag svarade, ’’ Nu känner jag mig blyg att återvända och fråga min Herre igen.’’ Sedan tog Gabriel med mig tills vi nådde Sidrat-il-Muntha (lotusträdet vid den yttersta gränsen) som var skrudad i färger, obeskrivbart. Sedan tilläts jag in i Paradiset där jag såg små (täkt) eller väggar gjorda av pärlor och dess mark var av musk.’’ (Sahih Al-Bukhari, volym 1, bok 8, nummer 345)

Anas b. Malik berättade med auktoritet av Malik b Sa’ad, kanske en person i hans stam, att Guds profet (fred vare med honom) sade, Jag var i närheten av Huset (dvs Kaba) i ett tillstånd mellan sömn och vakenhet när jag hörde någon säga: Han är den tredje bland två personer. Sedan kom han till mig och tog mig med sig. Sedan fördes en guldfärgad skål innehållande ZamZam vatten fram till mig och mitt hjärta öppnades upp till en viss grad.

Qatada sade, Jag frågade honom som var med mig (dvs berättaren) vad han menade med till en viss grad. Han svarade: (Det betyder att det öppnades) upp till den lägre delen av buken. (Sedan fortsätter hadithen:) Mitt hjärta togs ut och det tvättades med ZamZam vatten och sedan återfördes det till sin vanliga plats, och därefter fylldes det med tro och visdom.

Sedan fördes ett vitt djur som kallas al-Buraq fram till mig, den är större än en åsna och mindre än en mula. Dess kliv var så långt som ögat kan nå. Jag sattes på den och sedan gled vi framåt tills vi nådde den lägsta himlen. Gabriel bad att (dörren) skulle öppnas, och det frågades; Vem är han? Han svarade: Gabriel. Sedan frågades det igen: Vem är med dig? Han svarade: Muhammad (fred vare med honom). Det sades: Har han skickats efter? Han (Gabriel) sade: Ja. Han (profeten) sade: Sedan öppnades (dörren) för oss (och det sades:) Välkommen till honom! Han är en välsignad ankomst. Sedan kom vi till Adam (fred vare med honom). Och han (berättaren) berättar hela händelsen i denna hadith. (Profeten) noterade att han mötte Jesus i den andra himlen, Yahya (Johannes Döparen) (fred vare med dem) i den tredje himlen, Yusuf (Josef) i den tredje, Idris (Elia) i den fjärde himlen, Harun (Aron) i den femte himlen (fred vare med dem). Sedan reste vi vidare tills vi kom till den sjätte himlen och kom till Moses (fred vare med honom) och hälsade på honom och han sade: Välkommen rättfärdige broder och rättfärdige profet. Och när jag passerade (förbi honom) grät han, och en röst hördes säga: Vad får dig att gråta? Han sade: Min hustru han är en ung man som Du har skickat efter mig (som en profet) och hans utövare kommer att träda in i Paradiset i större skaror än mina utövare. Sedan reste vi vidare tills vi kom till den sjunde himlen och jag kom till Ibrahim (Abraham) (fred vare med honom). Han (berättaren) har berättat i denna hadith att Guds profet (fred vare med honom) sa att han såg fyra floder som flödade från (rötterna av lotusträdet från den avlägsnaste gränsen): två tydliga floder och två gömda floder. Jag sade: Gabriel! Vad är dessa floder? Han svarade: De två gömda floderna är floder i Paradiset, och när det gäller de två tydliga floderna så är de Nilen och Eufrat. Sedan restes Bait-ul-Ma'asrat till mig. Jag sade: Oh Gabriel! Var är detta? Han svarade: Det är Bait-ul-Ma'asrat. Sjuttiotusen änglar går in i det dagligen, efter de kommer ut så återvänder de aldrig igen. Två skålar fördes sedan fram till mig. Den första innehöll vin och den andra innehöll mjölk, och båda placerades framför mig. Jag valde mjölk. Det sades: Du gjorde rätt. Gud kommer att vägleda genom dig ditt Ummah (folk) på en rak väg. Och sedan gjordes femtio dagliga böner obligatoriska för mig. Och sedan berättade han resten av hadithen till slut. (Sahih Muslim, volym 1, bok 1, nummer 314)

Ytterligare himmelska mirakel

Berättat av Anas: Medan profeten gav fredags Khutba när en man ställde sig upp och sade, ""Oh Allahs apostel! Kreaturen och fåren är döende, så be Allah om regn."" Så profeten höjde upp sina händer och åkallade Allah (om regn). (Sahih Al-Bukhari, volym 2, bok 13, nummer 54)

Berättat av Anas bin Malik: En gång under profetens (fred vare med honom) livstid plågades folket av torka (svält). När profeten höll fredags Khutba, ställde sig en beduin upp och sade, ""Oh Allahs apostel! Våra egendomar förstörs och barnen är hungriga; Snälla åkalla Allah (om regn)."" Så profeten höjde sina händer. Vid den tidpunkten fanns det inte ett spår av moln på himlen. Vid honom i Vars händer min själ snart är, så snart han hade sänkt ner sina händer, började moln att samlas som berg, och före han gått ner från predikstolen, såg jag regnet falla på profetens skägg. Det regnade den dagen, och nästa dag, en tredje dag, den fjärde dagen och till nästa fredag. Samma beduin eller en annan man ställde sig upp och sade, ""Oh Allahs apostel! Våra hus har kollapsat, våra egendomar och kreatur har drunknat; Snälla åkalla Allah (för att beskydda oss)."" Så profeten höjde sina händer och sade, ""Oh Allah! Runt oss och inte på oss."" Så i vilken riktning han än pekade med sina händer, skingrades molen och klarnade upp, och Medinas himmel blev klar som ett hål i mitten av molnen. Qanat dalen förblev överfylld under en månad, och alla som kom från dess utkanter talade om dess rikliga regn. (Sahih Al-Bukhari, volym 2, bok 13, nummer 55)

Berättat av Anas: En gång under Guds apostels livstid, led folket i Medina av torka. När profeten höll en fredagsbön reste sig en man upp och sade, ""Oh Guds apostel! Hästarna och fåren är förlorade. Kan du åkalla Gud att välsigna oss med regn?"" Profeten höjde båda sina händer och åkallade. Himlen var vid den tidpunkten helt molnfri. Plötsligt så blåste en vind, moln samlades och det började att regna kraftigt. Vi gick ut (från moskén) och vadande genom flödande vatten tills vi kom fram till våra hem. Det fortsatte att regna till nästa fredag, när samme man ställde sig upp och sade, ""Oh Guds apostel! Husen har kollapsat, snälla be Gud att hålla tillbaka regnet."" Då log profeten och sade, ""Oh Gud (låt det regna) runt oss och inte på oss."" Jag tittade sedan på molnen för att se dem dela på sig och formade en sorts krona runt Medina. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 782)

Fördubbling av mat

Berättat av Anas bin Malik: Abu Talha sade till Um Sulaim, ""Jag har noterat matthet i Guds apostels röst som jag tror orsakas av hunger. Har du någon mat? Hon svarade, ""Ja."" Hon bar ut några kornbröd och tog en sjal som var hennes och slog in brödet i en del av den och lade den under min arm och band resten av sjalen runt mig och skickade mig till Guds budbärare. Jag gick och hittade Guds apostel sittande i moskén med några människor. När jag stod där frågade Guds apostel, ""Har Abu Talha skickat dig?"" Jag svarade, ""Ja."" Han frågade, ""Med lite mat?"" Ja sade, ""Ja."" Allahs apostel sade sedan till de män som satt runt honom, ""Ställ er upp!"" Han begav sig iväg (de andra följde med) och jag gick före dem tills jag kom till Abu Talha och berättade för honom (att profeten var på väg). Abu Talha sade, ""Oh Um Sulaim! Guds apostel kommer med några människor och vi har inte någon mat att ge dem."" Hon sade, ""Gud och Hans apostel vet bättre."" Så Abu Talha gick ut för att ta emot Guds apostel. Guds apostel kom med Abu Talha. Guds apostel sade, Oh Um Sulaim! Ta fram vatten om du har."" Hon kom med brödet som Guds apostel beordrade skulle delas upp i bitar. Um Sulaim hällde på dem lite smör från ett oljeskinn. Sedan reciterade Allahs apostel det som Gud ville att han skulle recitera, och sade sedan, ""Låt tio personer komma (för att dela denna måltid). Tio personer kom

och åt sig mätta och gick igen. Sedan sade han igen, ’’Låt tio till göra detsamma’’. De kom åt sig mätta och gick igen. Sedan sade han igen, ’’Låt tio personer (göra detsamma).’’ De kom och åt sig mätta och gick igen. Sedan sade han, ’’Låt tio personer till komma.’’ I korthet, alla åt sig mätta, och de var sjuttio eller åttio män. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 778)

Berättat av Jabir: Min fader dog med skulder. Så jag gick till profeten och sade, ‘’Min fader (dog) och efterlämnade obetalda skulder, och jag har ingenting förutom avkastningen från hans dadelpalmer; och deras avkastning för många kommande år kommer inte att täcka hans skulder. Så snälla följ med mig så att fordrigsägarna inte missköter sig mot mig.’’ Profeten gick runt bland de ihopsamlade dadlarna och åkallade (Gud) och gjorde sedan detsamma med en annan hög och satte sig på den och sade, ’’Öka dem’’. Han betalade dem vad de hade rätt till och det som återstod var så mycket som hade betalats för dem. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 780)

Berättat av ’’Abdur-Rahman bin Abu Bakr: Följeslagarna från Suffa var fattiga människor. Profeten sade en gång, ’’Den som har tillräckligt med mat för två personer, ska lägga till en tredje person (bland dem), och den som har tillräckligt med mat för fyra personer, ska lägga till en femte eller en sjätte (eller sa något liknande).’’ Abu Bakr hämtade tre personer medan profeten hämtade tio. Och Abu Bakr med sina tre familjemedlemmar (som var jag, min fader och min moder) (återberättaren är tveksam till om ’’Abdur-Rahman sade, ’’Min fru och min betjänt som var det vanliga både för mitt hus och för Abu Bakrs hus’’) Abu Bakr intog sin middag tillsammans med profeten och stannade där tills det var dags för ’’lsha’’ bönen. Han återvände och stannade tills Guds apostel hade intagit sitt middagsmål.

Efter att en del av natten hade passerat, återvände han till sitt hus. Hans fru sade till honom, ’’Vad har hållit dig borta från dina gäster?’’ Han sade, ’’Har du givit dem middagsmat?’’ Hon sade, ’’De vägrade att äta tills du kommer. De (dvs en del av hushållet) gav mat till dem men de vägrade (att äta).’’ Jag gick och gömde mig och han sade, ’’Oh Ghunthar!’’ Han åkallde Gud att orsaka så att mina öron skulle skäras av och han tillrättavisade mig. Han sade sedan (till dem:) ’’Varsågod och åt!’’ och tillade, ’’Jag vill aldrig äta maten.’’ Vid Gud, när vi tog en handfull av maten, växte maten underifrån mer än en handfull tills alla hade ätit så de var nöjda; ändå var maten som var kvar mer än det var från början. Abu Bakr såg att maten var lika mycket eller mera än det varit från början. Han ropade på sin fru, ’’Oh syster av Bani Firas!’’ Hon sade, ’’Oh mina ögons nöje. Maten har tredubblats i mängd.’’

Abu Bakr började sen att äta från det och sade, ’’Den (dvs min ed att inte äta) berodde på Sa.’’ Han tog en handfull av det, och bar resten av det till profeten. Så maten fanns hos profeten. Det fanns ett avtal mellan oss och en del människor, och när tiden för avtalet hade gått ut, delade han oss i tolv grupper, varje grupp ledd av en man. Endast Gud vet hur många män som fanns under varje ledare. Så profeten skickade en ledare med varje grupp. Sedan åt de alla av måltiden. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 781)

Jabir berättade att Umm Malik att skicka kärnat smör i ett litet skinn till Gud apostel (fred vare med honom). Hennes söner brukade komma till henne och fråga efter kryddor när de inte hade någonting med sig (i form av kryddor), och hon tog skinnets i vilket hon hade erbjudit (kärnat smör) till Guds apostel (fred vare med honom) och hon brukade i det hitta kärnat smör och det fortsatte att förse henne med kryddor för sitt hushåll tills hon helt hade tömt det. Hon kom till Guds apostel (fred vare med honom) och (berättade för honom om det). Då sade han (profeten): Tömde du det? Hon sade: Ja. Då sade han: Om du skulle ha lämnat det på det sättet skulle det ha fortsatt att förse dig (med kärnat smör). (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5660)

Jabir berättade att en person kom till Allahs apostel (fred vare med honom) och frågade efter mat. Och han gav honom korn, och personen och hans fru och deras gäster fortsatte att ha nytta av detta (som mat) tills han vägrade det (för att se hur mycket det var) och det fanns inte mer. Han kom till Guds apostel (fred vare med honom) (och berättade för honom om det). Han sade: Skulle du inte ha vägt det, skulle du ha ätit från det och det skulle ha förblivit orört för dig. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5661)

Ökande av vatten

Berättat av ’’Imran bin Husain: De var med profeten på en resa. De reste under hela natten, och när gryningen närmade sig, vilade de sig och sömn överväldigande dem tills att solen steg upp i skyn. Den förste som vaknade var Abu Bakr. Guds apostel brukade inte bli väckt från sin sömn, utan han brukade vakna av sig själv. ’’Umar vaknade och sedan satte sig Abu Bakr vid sidan om profetens huvud och började att säga: Allahu Akbar och höjde sin röst tills profeten vaknade, (och efter att ha rest ett tag) steg han av och ledde oss till morgon bönen. En man bland folket misslyckades med att närvara vid bönen. När profeten hade avslutat bönen, frågade han (mannen), ’’Oh så och så! Vad hindrade dig från att komma och be med oss?’’ Han svarade, ’’Jag är Junub,’’ Guds apostel beordrade honom att utföra Tayammam (torr tvättning) med ren jord. Mannen bad därefter. Guds apostel beordrade mig och några andra att gå i förväg. Vi hade blivit väldigt törstiga. När vi var på vår väg (och letade efter vatten), stötte vi på en dam (red på ett djur), med benen hängande mellan två vattenskin. Vi frågade henne, ’’Var kan vi hitta vatten?’’. Hon svarade, ‘’Oh det finns inget vatten.’’ Vi frågade, ’’Hur lång bort från ditt hus finns det vatten?’’ Hon svarade, ’’På avståndet av en dags och en natts resa.’’ Vi sade, ’’Kom till Guds apostel.’’ Hon frågade,

”Vem är Guds apostel?” Så vi förde henne till Guds apostel mot hennes vilja, och hon berättade för honom vad hon tidigare hade berättat för oss och lade till att hon var moder till föräldralösa. Så profeten beordrade att hennes två vattenskinns skulle föras till honom och han gnuggade öppningen på vattenskinnen. Då vi var väldigt törstiga, så drack vi tills vi släckte törsten och vi var fyrtio man. Vi fyllde också våra vattenskinns och andra kärl med vatten, men vi vattnade inte kamelerna. Vattenskinnet var så fullt så det nästan brast.

Profeten sade sedan, ”Ge mig det som ni har (i matväg).” Så några dadlar och bitar av bröd samlades in till damen, och när hon begav sig av till sitt folk, sade hon, ”Jag har mött antingen den största magikern eller en profet som folket säger om honom.” Så Gud vägledde folket i den byn genom den damen. Hon omfamnade Islam och de alla omfamnade Islam. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 771)

Berättat av Anas: En skål av vatten fördes till profeten medan han var vid Az-Zawra. Han lade sin hand i det och vattnet började att flöda mellan hans fingrar. Alla samlade utförde tvagning (med vattnet). Qatada frågade Anas, ”Hur många var ni?” Anas svarade, ”Trehundra eller nästan trehundra.” (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 772)

Berättat av Anas bin Malik: Jag såg Guds apostel när det var tid för ”Asr bönen. Då sökte folk efter vatten för att kunna tvaga sig men de hittade inget. Då fördes lite vatten till Guds apostel och han placerade sin hand i skålen och beordrade folk att utföra tvagning med vattnet. Jag såg vatten flöda fram under hans fingrar och folket började att utföra tvagning tills de alla hade gjort det. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 773)

Berättat av Anas bin Malik: Profeten företog sig en av sina resor tillsammans med några av sina följeslagare. De gick tills det var tid för bön. De kunde inte hitta vatten för att utföra tvagning. En av dem gick iväg och kom tillbaka med lite vatten i en skål. Profeten tog det och utförde tvagning, och sträckte sedan sina fyra fingrar i skålen och sade (till folket), ”Res er upp och utför tvagning.” De började utföra tvagning tills de alla hade gjort det, och de var ungefär sjuttio personer. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 774)

Berättat av Humaid: Anas bin Malik sade, ”När det började bli tid för bön och de som hade sina hus nära moskén gick ut ur sina hus för att utföra tvagning, medan andra förblev (sittande). Ett stenkärl innehållande vatten fördes till profeten, som ville stoppa sin hand i det, men det var för litet för hans hand, så han fick sätta ihop sina fingrar före han kunde sätta sin hand i kärlet. Sedan utförde alla tvagning (med vattnet).” Jag frågade Anas, ”Hur många personer var det.” Han svarade, ”Det var åttio man.” (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 775)

Berättat av Salim bin Abi Aj-Jad: Jabir bin ”Abdullah sade, ”Folk blev väldigt törstiga på dagen för Al-Hudaibiya (avtalet). En liten skål innehållande lite vatten fanns framför profeten och när han hade avslutat tvagningen, skyndade sig folk till honom. Han frågade, ”Vad är det för fel på er?” De svarade, ”Vi har inget vatten för varken tvagning eller att dricka utom det som finns framför dig.” Så han placerade sin hand i den skålen och vattnet började att flöda mellan hans fingrar som källor. Vi drack alla och utförde tvagning (med det).” Jag frågade Jabir, ”Hur många var ni?” han svarade, ”Även om vi hade varit etthundratusen, skulle det ha räckt för oss, men vi var etthusenfemhundra.” (Sahih Al-Bukhari, volym 4 bok 56, nummer 776)

Berättat av Al-Bara: Vi var etthusenfyrhundra personer på dagen för Al-Hudaibiya (avtalet) och (vid) Al-Hudaibiya (fanns) det en källa. Vi tömde dess vatten och lämnade inte ens en droppe kvar. Profeten satt vid källans kant och bad om lite vatten med vilket han rengjorde sin mun och sedan kastade han ut det i källan. Vi stannade en kort stund och tog sedan vatten från källan och släckte vår törst, och även våra riddjur drack tills de blev nöjda. (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 777)

Berättat av ”Abdullah: Vi brukade anse mirakel som Guds välsignelser, men ni anser dem vara en varning. En gång var vi med profeten på en resa, och vårt vatten tog slut. Han sade, ”Kom med det vatten som finns kvar.” Folket kom med ett kärl innehållande lite vatten. Han placerade sin hand i det och sade, ”Kom till det välsignade vattnet, och välsignelsen är från Gud.” Jag såg vattnet flöda fram bland Guds apostels fingrar, och utan tvekan, så hörde vi maten ära Gud, när den åts (av honom).” (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 779) Anas berättade att Guds apostel (fred vare med honom) frågade efter vatten och han gavs ett kärl och folket började att utföra tvagning med det och jag räknade (personerna) och de var mellan femtio och åttio och jag såg vatten som strilade från hans fingrar. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5656)

Anas b. Malik berättade: Jag såg Guds Budbärare (fred vare med honom) när det var tid för eftermiddagsbön och folket frågade efter vatten som de inte kunde hitta, för att kunna utföra tvagning. (En liten mängd) vatten fördes till Guds Budbärare (fred vare med honom) och han placerade sin hand i kärlet och beordrade folk att utföra tvagning. Ett naturligt strilande av vatten kom från hans fingrar och folket utförde tvagning tills den siste av dem hade gjort det. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5657)

Anas b. Malik berättade att Guds apostel (fred vare med honom) och hans följeslagare befann sig vid en plats som kallas az-Zaura (az-Zaura är en plats i basaren i Medina nära moskén) när han efterfrågade ett kärl som innehöll vatten. Han lade sin hand i det. Och det började att strila (vatten) mellan hans fingrar och alla följeslagarna utförde tvagning.

Qatada, en av återberättarna i kejdjan av berättare, sade, ""Abu Hamza (känd med det ärade namnet Anas b Malik), hur många människor var det? Han sade: De var ungefär trehundra. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5658)

Anas berättade att Guds apostel (fred vare med honom) var vid az-Zaura" och ett käril innehållande vatten fördes till honom i vilket hans fingrar inte helt kunde doppas eller inte täckas helt, resten av hadithen är densamma. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5659)

Mu"adh b. Jabal berättade att han följde med Guds apostel (fred vare med honom) på en expedition till Tabuk och han (profeten) slog ihop böner. Han bad dagsbönen och eftermiddagsbönen tillsammans och bönen vid solnedgången och nattbönen tillsammans och en annan dag sköt han upp bönerna; sen kom han ut och bad dagsbönen och eftermiddagsbönen tillsammans. Han gick in och (kom senare ut) och efter det bad han bönerna för solnedgången och natten tillsammans och sade sedan: Om Gud så vill, så kommer ni imorgon att nå fram till Tabuks källa och ni lär inte nå den förrän det är gryning och de bland er som råkar gå dit ska inte röra vid vattnet förrän jag kommer. Vi kom fram till den och två personer (bland) oss nådde källan före oss. Det var ett tunt flöde av vatten, som ett skosnöre. Guds Budbärare frågade dem om de hade rört vid vattnet. De sade: Ja. Guds apostel (fred vare med honom) grälade på dem och han sade till dem det som han måste säga med Guds vilja. Folket tog sedan vatten från källan i sina handflator tills det blev något så när fullt och Guds Budbärare (fred vare med honom) tvättade sina händer och sitt ansikte med det, och tog sedan det igen från (källan) och det forsade fram rikligt med vatten från dess mynning tills alla drack sig nöjda. Han sade sedan: Mu"adh, jag hoppas du lever länge så att du får se dess vatten bevattna trädgårdarna. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5662)

Miraklet med trädstammen

Traditionen som berättar om den gråtande trädstammen ha återgivits av högt autentiska kedjor av rapporter med auktoritet av ett flertal av profetens följeslagare så som Ubai Ibn Ka"b, Anas Ibn Malik, Abdullah Ibn "Umar, Abdullah Ibn "Abbas, Abu Sa"eed Al. Khidri, Sahl Ibn Sa"d As- Sa"idi, Buraida, Umm Salma och andra. Det är mutawatir (dvs berättade av personer som är för många för att kunna enas om lögn) och indikerar avgörande kunskap

Berättat av Jabir bin "Abdullah: Profeten brukade stå vid en stammen av ett dadelträd (när han höll en predikan). När predikstolen ställdes framför honom hörde vi att trädstammen grät som en havande kamel tills profeten klev ner från predikstolen och lade sin hand över den. (Sahih Al-Bukhari, volym 2, bok 13, nummer 41)

Berättat av Ibn "Umar: Profeten brukade hålla sina predikningar medan han stod bredvid trädstammen till en dadelpalm. När han lät göra en predikstol, använde han den istället. Trädstammen började att gråta och profeten gick fram till den och strök sin hand över den (för att få den att sluta att gråta). (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 783)

Berättat av Jabir bin "Abdullah: Profeten brukade stå vid ett träd eller en dadelstam på fredagarna. Då sade en kvinna eller man från Ansari, ""Oh Guds apostel! Ska vi göra en predikstol till dig?"" Han svarade, ""Om ni så vill."" Så de gjorde en predikstol till honom och när det var fredag, gick han fram till predikstolen (för att hålla predikan). Dadelpalmen grät som ett barn! Profeten klev ner från predikstolen och kramade det medan den fortsatte att jämra sig som ett barn som blir hyssat. Profeten sade, ""Det grät för det (saknade) vad det brukade höra av religiös kunskap som gavs i närheten av det."" (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 784).

Berättat av Anas bin Malik: Han hörde Jabir bin "Abdullah säga, ""Taket till moskén byggdes palmstammar som var dess pelare. När profeten höll predikan brukade han stå vid en av dessa stammar tills en predikstol byggdes till honom, och han använde den istället. Sedan hörde vi stammen ge ifrån sig ljud som liknande en gravid hon-kamel tills profeten gick till den och lade sin hand över den, då blev den tyst."" (Sahih Al-Bukhari, volym 4, bok 56, nummer 785)

Blandade mirakel

Abu Humaid as-Sa"idi berättade: Vi åkte med Guds Budbärare (fred vare med honom) på en expedition till Tabuk och vi kom till en dal där det fanns en trädgård som tillhörde en kvinna. Guds apostel (fred vare med honom) sade, Gör en uppskattning (av fruktens pris), Och Guds Budbärare (fred vare med honom) gjorde också en beräkning och det var tio laster. Han frågade kvinnan (att beräkna summan), och med Guds vilja återkomma till henne. Så vi fortsatte tills vi kom till Tabuk och Guds Budbärare (fred vare med honom) sade: En våldsam storm kommer att överrumpla under natten, så ingen av er ska stå upp och den som har en kamel ska binda det ordentligt. En våldsam storm blåste upp och en person som hade stått upp flög bort med stormen och kastades mellan bergen i Tays. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5663)

Denna hadith har berättats med auktoritet av "Amr b. Yahya med samma kedja av återberättare. (Sahih Muslim, volym 7, bok 30, nummer 5664)(översatt av syster umm Zakaria)